

**Aceasta este prima parte a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!**

Clubul de chit

la-ți notițe cu privire la informațiile importante din text!

Notițele pot fi sub formă de hartă mintală, tabel, desen, etc.

„Am înțeles că voi, băieți, ați făcut un fel de Club de chit. Ia spuneți-mi acum, cine l-a făcut?”

Liniște. Apoi o voce timidă se aude: „A fost Weisz!”

„Foarte bine. Să continuăm” a spus. „Să presupunem că îmi spuneți mai întâi ce este chitul?”

În replică, Weisz scoase dintr-un buzunar o bilă mare și o așază pe o masă. O vreme se uită la el, apoi pe un ton foarte jos spuse: „Acesta este chit.”

„Și ce ar putea fi asta?” a întrebat profesorul

„Acesta este un fel de pastă folosită de geamii pentru a fixa geamurile ferestrelor. Geamigiul fixează geamul cu chit iar noi îl răzuim cu unghiile.”

„Și voi ați răzuit asta împreună?”

„Nu, domnule. Asta este proprietatea clubului.”

Profesorul mirat a făcut ochii mari „Cum așa?”

Weisz a început să devină mai îndrăzneț în timp ce explica: „Acesta, vedeți d-vs, domnule, a fost colectat de către toți membrii iar comitetul executiv m-a desemnat pe mine custode oficial. Înainte de aceasta, Kolnay era responsabil, care era și trezorier. Dar l-a lăsat să se usuce. Nu l-a mestecat niciodată”

„Așa se face?”

„Da, domnule. Altfel se întărește și nu îl mai putem modela. Obişnuiesc să îl mestec în fiecare zi.

„De ce tu?”

„Pentru că în statut scrie că președintele trebuie să mestece chitul clubului cel puțin o dată pe zi, ca să nu se usuce...” Apoi Weisz a izbucnit în plâns. Printre lacrimi a adăugat: „Și eu sunt președintele acum...”

Atmosfera era tensionată. Profesorul a spus cu asprime: „De unde ați adunat atâta chit pentru a forma o minge așa de mare?”

și mai multă liniște. Profesorul s-a uitat la Kolnay: „Kolnay, de unde îl aveți?”

Kolnay făcu o mărturisire sinceră: „Prima bucată a fost obținută de Wisz.

Atunci am organizat clubul într-o zi a fost cu tatăl său cu trăsura și atunci a scos chitul de la ferestrele trăsurii. Curând după aceea, fereastra din auditoriu s-a spart și am mers acolo și am așteptat toată după-amiaza până a venit geamgiul și l-am urmărit până când a terminat treaba și a plecat. După ce a plecat, am răzuit chitul și l-am luat. Dar nu îl furam pentru mine... Era pentru club... pentru... clu-uub” și el plângea.

„Nu plânge” a zis profesorul Rác.

Dar Kolnay a continuat să plângă în hohote. Weisz i-a șoptit: „Oprește-te!” și a izbucnit și el în plâns. Această situație îl mișcă pe profesorul Rác.

Pufăi din țigară neliniștit.